

ÇOKLU ZEKÂ KURAMI'NA DAYALI ÖĞRETİMİN İLKÖĞRETİM 6. SINIF RESİM-İŞ DERSİNDE ÖĞRENCİ TUTUMUNA ETKİSİ¹

Abdullah AYAYDIN*

Vedat ÖZSOY**

Öz

Bu çalışmada çoklu zekâ kuramı etkinlikleriyle öğretiminin; öğrencilerin resim-iş dersine ilişkin tutumlarına etkisi olup olmadığı araştırılmıştır. Araştırmada, ilköğretim 6. sınıf resim-iş dersine ilişkin renkli çalışmalar konusu, iki farklı yöntem kullanılarak öğretilmiştir. Gruplardan birine (kontrol grubu) geleneksel öğretim, diğerine (deney grubu) ise çoklu zekâ kuramı'na dayalı öğretim tekniği uygulanarak, öğrencilerin sanata yönelik tutumları kullanılan yöntemler açısından incelenmiştir. Yöntemin etkisini belirlemek amacıyla çok denekli tek faktörlü deneysel desen yöntemi kullanılmıştır. Araştırma sonucu olarak; öğrencilerin geleneksel öğretime oranla, çoklu zekâ kuramına dayalı öğretim etkinlikleri sonunda akademik başarılarının daha yüksek düzeyde ve öğrenilenlerin daha kalıcı olduğu, ancak tutumları arasında anlamlı bir fark olmadığı ortaya çıkmıştır.

Anahtar Sözcükler: Görsel sanatlar eğitimi, çoklu zekâ kuramı, tutum.

Abstract

This study is aimed at researching through the activities of Multiple Intelligence Theory affects the students' attitudes towards the art education lessons. In the study, the activities of Colorful Works were taught to the sixth grade art class by using two different methods. One of the groups was thought through traditional instruction; while the other one was subjected to Multiple Intelligences Theory based art education. Following this, the attitudes of the students were examined. As a result of the research, academic achievement of the students through education based on Multiple Intelligence Theory is higher and more permanent than through the one based on traditional education however there is not any meaningful difference between their attitudes.

Keywords: Visual art education, multiple intelligences theory, attitude.

¹ Bu çalışma "İlköğretim Resim-İş Dersinde Çoklu Zekâ Kuramı'na Dayalı Öğretim Yönteminin Öğrenci Başarısına Etkisi" adlı doktora tezinden üretilmiştir.

Yazışma adresi: *Yrd. Doç. Dr., KTÜ Fatih Eğitim Fakültesi, Güzel Sanatlar Bölümü, Resim-iş Öğretmenliği ABD, Trabzon, ayaydinabdullah@hotmail.com

** Prof. Dr., TOBB Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Ankara, vozsoy@etu.edu.tr

Genel anlamda eğitim bireyde davranış değiştirme sürecidir. Bireylerin davranışlarında kendi yaşantıları yoluyla ve kasıtlı olarak istendik değişme meydana getirme sürecidir (Demirel, 2001:42). Öğrencinin göstermesi istenilen davranış örneğinin tanımlanması ise eğitimde amacı oluşturur (Mager, 1967:3). Buna göre, bireyde gelişmesi istenilen davranış biçimine bireyin ne derece ulaşabildiği eğitimin başarı derecesini gösterir. Başarıya ulaşmış ya da ne kadar ulaşabildiği ise ölçme ve değerlendirme sonucunda anlaşılabilir. Bu yüzden eğitimde başarının ölçülmesi eğitimin verimini kontrol altında tutmak ve artırabilmek açısından önemlidir. Fakat bu alanın kendine has bazı özellikleri başarının ölçülmesi ve değerlendirmesinde çeşitli zorluklar yaşanmasına neden olabilmektedir. Sanatta başarı, yetenek ya da yaratıcılık ölçülebilir mi? Sanat eğitimcisi değerlendirme yaparken kendisini kişisel beğenisinden soyutlayabilir mi? Bu ve buna benzer soruların net cevabının olmayışı zorlukları sorunlara dönüştürebilmektedir. Bu yüzden güzel sanatlar eğitimi, başarıyı ölçmenin en zor olduğu alanlardan biridir.

Eğitim-öğretimde başarının değerlendirilmesi sürecinde başarısı ölçülen öğrencinin özellikleri de önem taşımaktadır. Eğitimde ve öğretimde, öğrencinin yaşının, zekâsının, yeteneğinin ve yaratıcılığının etkisi yadsınmaz. Ancak güzel sanatlar eğitiminde yeteneğin etkisi belirli ölçüde var olsa da bazen olduğundan fazla sanılmaktadır. Özsoy'a (1998:60) göre; toplumumuzda sanat dersleri hâlâ sadece bir yetenek dersi olarak algılanmaktadır. Böylece, yetenekli yeteneksiz ayrımı birçok öğrencinin sanatı öğrenmesini, sanat yoluyla eğitilerek hayata hazırlanmasını engellediği gibi, öğretmeni de dersini öğretmekten alıkoymaktadır. Kırıçoğlu (2002:6) ise; ayrıca, görsel sanatların bir zekâ uğraşısı değil el uğraşısı olduğunun ve renk, çizgi, form gibi değerlerle uğraşmanın fazla düşünmeyi gerektirmeyeceğinin sanıldığını da eklemektedir. Ayrıca, başarının değerlendirilmesinde başarıyı ölçen kişinin (sanat eğitimcisi) özellikleri de önemlidir. Çünkü, öğretmen, eğitimin asli ve vazgeçilmez unsurudur bu yüzden öğretmen nitelikleri eğitimi belirli bir ölçüde etkiler (Binbaşıoğlu, 1994:272). Böylece öğretimde var olan eksiklik birçok sorunu da beraberinde getirmektedir. Sanat eğitiminde öğretmenden kaynaklandığı düşünülen bazı sorunlar vardır. Örneğin; sanat eğitimcisi yetiştiren kurumlara öğrenci seçilirken eğitimcide olması gereken özelliklere bakılmaması öğretmenin nitelik olarak yetersiz olması sonucunu doğurmaktadır (Çakır, 1990:119; Yurdakul, 1990:83). Alan bilgisi ve öğretmenlik bilgisi yetersiz olmakta, buna paralel olarak da yöntem ve uygulama sorunları yaşanmaktadır (Artut, 2001:110). Türkiye'de sanat eğitimcisi yetiştiren kurumlarda kalite standardı belirleme çalışmaları başlamış olsa da henüz uygulamaya

konulamamıştır. Beykal'ın (2002:315) araştırmasında; her üniversitenin kendisine farklı program uyguladığı ve buna göre sanat eğitimcisi adayları yetiştirildiği gözlenmiştir. Hatta aynı üniversitede okuyup farklı atölyelerde yetişen öğrenciler için bile aynı durumun söz konusu olduğu ortaya çıkmıştır.

Başarının değerlendirilmesinde kullanılan öğretim yöntemi de önem taşımaktadır. Sanat eğitiminde değerlendirme için ölçme yapılabilmesine ve “Neyi ölçüyoruz?” sorusuna cevap verilmesi gerekmektedir. Bu soruya cevap verilebilmesi için ayrıca sanat eğitiminde belirli bir içeriğin olup olmadığının ya da içerik konusunda uzlaşma olup olmadığının bilinmesi gerekli görülmektedir. Çünkü, “Neyi ölçüyoruz?” sorusu aynı zamanda “Ne öğrettik” ya da “Öğretmeye çalıştığımız muhteva ne?” sorusunu da beraberinde getirmektedir. Öyleyse sanat eğitimin içeriği ne olmalıdır ve nasıl öğretilmelidir?

Çoklu Zekâ Kuramı'nın getirdiği yeni eğitim anlayışı genel eğitimle birlikte görsel sanatlar (Resim-İş) eğitimini de yakından ilgilendiren yenilikler sunmaktadır. Daha önce yalnızca sayısal ve sözel zekânın var olduğu kabul edilirken, Gardner (1983,1999) sekiz zekâ türünün var olduğunu belirtmektedir. Böylece, zekâya ve diğer bazı kavramlara getirilen yeni yaklaşımlar, sanat eğitimine de yeni boyutlar kazandırmaktadır.

Bugüne kadar zekâ birçok şekilde tanımlanmıştır. Ancak, bu tanımlara genel olarak bakıldığında odaklandıkları nokta aynıdır. İnsanlar zekâ denince genellikle sadece dilsel ve mantıksal-matematiksel zekâyı anlamakta ve kastetmektedir. Dolayısıyla IQ-Zekâ testleri de bu iki zekâyı odaklanmaktadır. Bu iki zekâda iyi durumda olanlar ölçümlerde de başarılı olmaktadır. Testin göstereceği başarı düzeyi önemlidir, çünkü okulda başarılı olacakların da göstergesidir. IQ testlerinde başarılı olanların genellikle okulda başarılı olacakları da doğrudur. Yalnız, bu testler çocukların mezun olup iş hayatına atıldıklarında, yani okul dışında ne denli başarılı olacaklarını göstermede yetkin değildir. İnsanların sahip olduğu bir çok yetenek ve yetenekler bileşimi var ki, kalıplaşmış sınavlar ile ölçülemezler (Vickers, 1999:33).

Gardner (1983:60, 1993:7) zekâyı; problem çözme ve bir veya birden fazla kültür ortamında değer verilen yeni ürünler yaratma becerisi olarak tanımlamaktadır. Bümen'e (2002:5) göre; bu tanım zekâyı, insanların neler yaptığı ve gerçek dünyada hangi ürünleri meydana getirdiği noktasına yerleştirir ki, bu yeni anlayış test yoluyla belirlenen geleneksel zekâ anlayışından oldukça farklıdır.

Gardner, zekânın aslında bir “yetenekler” kümesi olduğunu belirtmekte (Vickers, 1999:121), eğitimin de bu yeteneklere göre olması gerektiği üzerinde

durmakta ve yeteneğe göre eğitim veren birey-merkezli okulların olması gerektiğinden bahsetmektedir. Ayrıca, bu okullar öğrencilerin birbirinden çok farklı olduğu öngörüsüyle çalışmalıdır. Bu yapılanmada üç temel unsur vardır. Bunlardan *birincisi*, çocukların yetenek ve beceri gruplarını ve çalışma tarzlarını değerlendiren uzman, *ikincisi*, öğretim programını tanıtıcı rehber kişidir. Görevi, geçerli programı ve seçmeli dersleri takip etmek, öğrencilere yetenekleri ve ilgi alanlarını tanıyıp seçmelerinde yardımcı olmak ve öğretimin onların öğrenme tarzına uygun yapılmasını sağlamaktır. *Üçüncüsü* ise çevre-rehberidir. Onun görevi iş tanımında çevre imkânlarını araştırmak ve öğrenmektir. Böylelikle, öğrencilere çevre imkânları ile temas kurduracak ve her öğrencinin kendi özel yeteneğine uygun yönde ve en üst düzeyde gelişmesini sağlayacaktır. Gardner'a göre; kuram'ın ana çizgisi de budur: Kişilerin yetenekleri olan alanlara yönlendirilmesi (Vickers, 1999:37).

Yukarıda da açıklandığı gibi zekâ ile yetenek eşdeğer tutulmaktadır. Böylece, zekâyı değil yeteneği göz önünde bulunduran eğitim ortamları, öğrencilerin “zeki” ya da “zeki değil” şeklinde gruplara ayıramayacağı okulları ortaya çıkarmaktadır. Başka bir deyişle, öğrencilerin okuldaki başarılarında yeteneğin belirleyici olması gerektiği anlaşılmaktadır. Gardner'a (1989:170;1993:46;1999;108) göre; sekiz zekâ alanı dışında ayrıca bir sanatsal zekâ alanı ya da farklı sanatsal zekâlar söz konusu değildir. Aksine, bahsedilen zekâ biçimleri, artistik sonuçlara yönlendirilebilir; böylece o bilgi türünün gerektirdiği semboller estetik tarzda düzenlenebilir. Örneğin, dilini kullanma bilgisi sıradan konuşmada veya kanuni talimatları ortaya koymada kullanılabilirdiği gibi, estetik amaçlarda da kullanılabilir. Aynı zekâ, dilin estetik olarak düzene sokulduğu şiir ve roman yazımında da kullanılabilir. Aynı şekilde, astronomi alanındaki zekâ, denizciler ve heykeltıraşlar tarafından; bedensel yetenek dansçılar, pantomim sanatçıları, atletler veya cerrahlar tarafından kullanılabilir. Hatta müzikal zekâ estetik olmayan bir alanda (boru sesi kullanan haberleşme sistemleri) kullanılabilirdiği gibi, mantıksal-matematiksel zekâ estetik bir alana (bir ispatın diğerinden daha sık bulunması durumu) yönlendirilebilir. Bir zekâ türünün estetik mi yoksa estetik olmayan bir alan için mi harekete geçirildiği ya bireysel ya da kültürel bir karar olarak ortaya çıkar.

Sekiz zekâ alanı dışında ayrıca “sanatsal zekâ” diye bir kavram olmadığı gibi, bu zekâ alanlarından birinin de sanatsal zekâ olarak düşünülmeceği görülmektedir. Ancak, bütün zekâlar kullanım şekline göre sanatsal zekâ görevi yapabilmektedir. Konuya sanat eğitimi açısından bakıldığında, her öğrenciye –hangi zekâ alanı baskın olursa olsun- sanatsal çalışmalar yaptırılabilceği ve her öğrenciden sanatsal ürünler alınabileceğini anlaşılmaktadır. Böylece, Türkiye’de

sanat eğitiminin (Resim-İş) sorunlarından biri olan “Sanat eğitimi yalnızca yeteneklilere hitap eder.” yanlış anlayışının (Özsoy,1998:60, Kırıçoğlu, 2002:6) ne kadar yersiz olduğu daha iyi anlaşılmaktadır.

Görsel sanatlar alanında tüm zekâ türleri önemli olmakla birlikte özellikle iki zekâ alanı öne çıkmaktadır. Bunlar içsel zekâ ve görsel-uzamsal zekâdır. Gardner, bu araştırmalar sonucuna dayanarak sanatsal öğrenmenin tamamen bilişsel aktiviteler olduğunu belirtmiştir (Zessoules, Wolf ve Gardner, 1993:122). Bu açıklama sanat eğitimi alanında yenidir. Ayrıca bu konuda süregelen tartışmalara belirli kanıtlara dayanarak açıklık getirmesi açısından önemlidir. Kuramın sanat eğitimi açısından en önemli bulgusunun bu olduğu söylenebilir. Çünkü duygu, düşünce ve imgelerin bir anlatım formuna dönüşmesi olan sanat, sadece yeteneklerle ilgili bir alan olarak değil, zihnin bir başka boyutta işlemesidir.

Yukarıdaki bilgiler çerçevesinde ve Türkiye'deki bazı okullarda yapılan Çoklu Zekâ uygulamaları dikkate alındığından, ilköğretim Resim-İş derslerinde bu anlayış çerçevesinde hazırlanacak bir örnek uygulamanın sonuçları önem taşımaktadır. Bu çerçevede Çoklu Zekâ Kuramı'na göre hazırlanmış bir öğretim yönteminin Resim-İş derslerine yapacağı etki; ilgi ve merak konusu oluşturmuştur. Bu araştırma böyle bir sorunsaldan yola çıkarak gerçekleştirilmiştir.

Problem Cümlesi

İlköğretim 6. sınıf Resim-İş (Görsel Sanatlar) öğretiminde Çoklu Zekâ Kuramı'na göre hazırlanmış öğretim etkinliklerinin öğrenci tutumuna etkisi nasıldır?

Araştırmanın Amacı

Bu araştırmanın temel amacı; ilköğretim 6. sınıf resim-iş dersi öğretim programında yer alan “renk bilgisi” konusunun Çoklu Zekâ Kuramı'na göre uygulanmasının öğrencinin sanata yönelik tutumuna katkısının ne olacağının belirlenmesidir. (Araştırma, 2006 yılı öncesi konu odaklı müfredat programı kapsamında yapılmıştır.)

Araştırmanın Önemi

Çoklu zekâ kuramı zekâyâ, dolayısıyla da eğitime yeni ve farklı bir bakış açısı getirmiştir. Bu kurama göre hazırlanan ders etkinlikleri eğitimin birçok

alanında kullanılmakta ve eğitimciler tarafından kabul görmektedir. Bu çalışma Sanat Eğitiminde ÇZK'ya göre hazırlanmış örnek ders oluşturma ve bu yöntemin geçerliliğini ortaya koyma açısından önem taşımaktadır.

Araştırma, ÇZK'nin etkililiğini ortaya koymasının yanı sıra, ÇZK'ya göre işlenebilecek Resim-İş dersine model oluşturma açısından da önem taşıdığı düşünülmektedir.

Denenceler

1. Geleneksel öğretim (kontrol) uygulamaları, öğrencilerin Resim-İş (Görsel Sanatlar) dersine yönelik genel tutum erişimi puanlarında anlamlı ölçüde artış sağlayacaktır.
2. Çoklu zekâ kuramına dayalı öğretim (deney) uygulamaları, öğrencilerin Resim-İş dersine yönelik genel tutum erişimi puanlarında anlamlı ölçüde artış sağlayacaktır.
3. Çoklu zekâ kuramı etkinliklerine dayalı öğretimin uygulandığı öğrencilerin (deney), Resim-İş dersine ilişkin genel tutumları, geleneksel öğretim uygulamalarına dayalı öğretimin uygulandığı (kontrol) öğrencilerin tutumlarından daha olumlu olacaktır.

Sayıtlar

- 1- Deney ve kontrol grubundaki öğrencilerin öğrenmelerini etkileyebilecek etkenler ve öğrenmeye karşı ilgileri denktir.
- 2- Deney ve kontrol grubundaki uygulamayı yürüten öğretmenin her iki guruba karşı tutumu denktir.
- 3- Deney ve kontrol grubundaki kontrol altına alınamayan değişkenler, araştırmanın sonucuna anlamlı derecede etki etmezler.
- 4- Deney ve kontrol gruplarına şans yöntemiyle (random) atanan öğrenciler, bilgi ve konuya ilgi açısından denktir.

Sınırlılıklar

Bu araştırma, Ankara'da bulunan Millî Eğitim Bakanlığı'na bağlı bir ilköğretim okulunda 2004–2005 öğretim yılında 6. sınıflarda 5 hafta süresince

Resim-İş dersi içerisinde (5x40=200 dakika) uygulanan ÇZK'ya dayalı öğretimin sonuçlarını kapsamaktadır. Ayrıca, bu araştırma; (a) Önerilen uygulamanın gerçekleşebilmesi, öğrenme ortamı ve çevresi ile, (b) ÇZK'ya göre hazırlanmış ders etkinliklerinin geleneksel yöntemle karşılaştırılması, sadece ilköğretim 6. sınıf Resim-İş dersi “Renkli Çalışmalar.” ünitesi ile, (c) ve yapıldığı tarihte ÇZK'de yer alan en son gelişmeler (sekiz zekâ alanı) ile sınırlıdır.

Yöntem

Araştırmanın bu bölümünde; araştırma modeli, çalışma grubu, tutum ölçeğinin geliştirilmesi, verilerin çözümlenmesi ve yorumlanması başlıklarına yer verilecektir.

Araştırma Modeli

Araştırmada, denencelere bağlı olarak çeşitli araştırma yöntemlerinden yararlanılmıştır. Çalışmada elde edilecek nicel bulguları desteklemesi açısından nitel verilere başvurulmuştur.

Bu araştırmada, ilköğretim 6. sınıf Resim-İş dersi öğretim programında yer alan “renkli çalışmalar” konusu iki farklı yöntem kullanılarak öğretilmiştir. Gruplardan birisine geleneksel öğretim (müfredatta bulunan ve alışılmış yöntemlerle yapılan öğretim), diğerine ise Çoklu Zekâ Kuramı'na dayalı öğretim etkinlikleri uygulanarak öğrencilerin Resim-iş dersine yönelik tutumları incelenmiştir.

Araştırmada deneysel desen kullanılmıştır. Araştırmanın denencelerini test etmek için *ön test-son test kontrol gruplu desene* başvurulmuştur. Bu desende, yansız atama ile oluşturulmuş iki grup bulunur. Bunlardan biri deney, öteki kontrol grubu olarak kullanılır. Her iki grupta da deney öncesi ve deney sonrası ölçmeler yapılır (Karasar, 2002:97). Bu desen deneysel işlemin, bağımlı değişken üzerindeki etkisinin test edilmesiyle ilgili olarak araştırmacıya yüksek bir istatistiksel güç sağlayan, elde edilen bulguların neden-sonuç bağlamında yorumlanmasına olanak veren ve davranış bilimlerinde sıklıkla kullanılan güçlü bir desendir (Büyüköztürk, 2001:27).

Araştırmada, ilköğretim okulu 6. sınıf öğrencilerinden iki grup seçilmiştir. Yansız atama yoluyla gruplardan birisi deney, diğeri kontrol grubu olarak atanmıştır. Katılımcılar deneysel işlemde önce ve sonra bağımlı değişkenlerle ilgili olarak ölçüme tabi tutulmuşlardır. Deney grubuna Çoklu Zekâ Kuramı'na dayalı öğretim

etkinlikleri uygulanırken, kontrol gruplarında aynı üniteye ilişkin geleneksel öğretim etkinliklerine yer verilmiştir. Araştırmada kullanılan deney deseni, Tablo 1’ de özetlenmektedir.

Tablo 1

Deney Deseni

<u>Grup</u>	<u>Öntest</u>	<u>Denel İşlem</u>	<u>Sontest</u>
GD	R Ö1	GDÖ	Ö3
GK	R Ö1	GÖ	Ö4

Çalışma Grubu

Araştırma, 2004 – 2005 öğretim yılında Ankara’nın Yenimahalle ilçesinde bulunan bir ilköğretim okulunun 6.sınıf Resim-İş dersine kayıtlı toplam 62 öğrenci üzerinde yürütülmüştür. Çalışma grubu içerisinde yer alan sınıfların seçiminde öğretmen görüşleri dikkate alınarak, sınıf yapısı ve öğrenci özellikleri açısından benzer özellikleri taşıyan gruplar seçilmiştir. Hangi grubun deney ya da kontrol grubu olacağına yansız atama yoluyla karar verilmiştir. Araştırma, Ankara ilindeki Öğretmen Kubilay İlköğretim Okulunu, 2004 -2005 öğretim yılı güz döneminde aynı okulun 6-A ve 6-B şubelerindeki öğrencileri kapsamaktadır.

Tablo 2’de deney ve kontrol gruplarının ön test puanlarının genel olarak karşılaştırılmasına ilişkin bağımsız gruplar t-testi sonuçları verilmektedir.

Tablo 2

Deney ve Kontrol Gruplarının Öntest Tutum Puanlarının Karşılaştırılması (t testi)

Gruplar	N	\bar{X}	S	$\frac{\bar{X} 1 - \bar{X} 2}{S_d}$	Sd	t	p
Kontrol	31	13,48	4,47	0,161	60	0,142	0.887
Deney	31	13,32	4,45				

P>0.05

Tablo 2'den de anlaşıldığı gibi deney ve kontrol gruplarının ön test puanları arasında manidar bir fark bulunmamaktadır. Bu nedenle öğrencilerin Resim-İş dersi içerisinde yer alan renkli çalışmalar konusunun gerektirdiği ön koşul öğrenmeler ya da giriş davranışları açısından bir farklılık taşımadığı ($t=0.142$; $p>0.05$) söylenebilir.

Tutum Ölçeğinin Geliştirilmesi

Tutum ölçeğinin hazırlanması aşamasında öncelikle konuyla ilgili literatür (tez, makale, bildiri, kitap bilimsel araştırma vs.) incelenmiştir. Literatür incelemesinden elde edilen veriler yardımıyla veri toplama aracının kavramsal yapısı ve ana çerçevesi belirlenmiştir. Oluşturulan ölçek beşli likert tipi tutum ölçeğidir. Likert ölçeğinde tutumları ölçülecek bireylerin tepkide bulunacakları çeşitli ifadeler yer almaktadır (Tavşancıl, 2002:138). Bu veri toplama aracı ön deneme amacıyla Ankara'da bulunan üç ilköğretim okulunun 6. sınıflarında okuyan toplam 180 öğrenci üzerinde uygulanmıştır.

Veri toplama aracının kapsam geçerliliğinin sağlanabilmesi amacıyla başvuru uzman görüşleri ile birlikte, yapı geçerliliğinin sağlanabilmesi için de faktör analizi (Principal Component Analysis) yapılmıştır. Faktör analizi sonuçlarına göre başlangıçta 50 madde olarak hazırlanan veri toplama aracı, faktör yükü düşük olan 15 madde çıkartılarak yeniden düzenlenmiş ve son şekli verilmiştir.

Daha çok öğrencilerin Resim-İş dersine yönelik tutumlarını ölçmeye yönelik hazırlanan tutum ölçeğinin toplam varyansı açıklama oranı % 27'dir. Buna göre ölçeğin Resim iş dersine yönelik tutuma ilişkin bir faktör altında toplandığı söylenebilir. Ölçeğin Cronbach Alfa Güvenirlik katsayısı .90 olarak bulunmuştur.

Verilerin Çözümlemesi ve Yorumlanması

Nicel ölçme araçları ile toplanan verilerin çözümlemesinde; Pentium II işlemcili, IBM uyumlu bir bilgisayardan yararlanılmıştır. Araştırmanın genel amacı çerçevesinde cevapları aranan denencelere yönelik olarak toplanan veriler, önce veri kodlama formlarına işlenmiştir. Daha sonra bilgisayara aktarılan veriler üzerinde gerekli istatistiksel çözümler için SPSS (The Statistical Packet for The Social Sciences), Excel ve Statistica paket programlarından yararlanılmıştır.

Anılan paket programlardan yararlanılarak, denenceler doğrultusunda; deney ve kontrol gruplarının puan ortalamalarının karşılaştırılmasında aritmetik ortalama, standart sapma ve t-testi kullanılmıştır.

Nitel verilerin çözümlenmesinde gözlem ve görüşme yöntemlerinden elde edilen verilerden faydalanılmıştır. Çoklu zekâ kuramı'nın uygulandığı sınıflardaki öğrencilerin gelişimine ilişkin; ders öğretmeninin görüşleri ve öğrencilerin kendilerinden açık uçlu sorulardan oluşan anketle alınan yanıtların araştırmacı tarafından incelenmesiyle, öğrenci sanatsal çalışmalarının ders öğretmeni tarafından değerlendirilmesi ile ortaya konulmaya çalışılmış ve elde edilen bulgular yorumlanmıştır.

Nitel verilerin analizinde betimsel analiz yaklaşımına başvurulmuştur. Bu yaklaşıma göre, elde edilen veriler araştırma sorularının ortaya koyduğu temalara göre organize edilebileceği gibi, görüşme ve gözlem süreçlerinde kullanılan sorular ya da boyutlar dikkate alınarak da sunulabilir. Bu tür analizde amaç, elde edilen bulguları düzenlenmiş ve yorumlanmış bir biçimde okuyucuya sunmaktır (Yıldırım ve Şimşek, 2000:158).

Bulgular ve Yorum

Araştırmanın bu bölümünde elde edilen bulgular ve bulgulara yönelik yorumlara yer verilmektedir.

Birinci Denenceye İlişkin Bulgular ve Yorum

Araştırmada ele alınan birinci denence; *“geleneksel öğretim (kontrol) uygulamaları öğrencilerin Resim-İş dersine yönelik genel tutum erişi puanlarında anlamlı ölçüde artış sağlayacaktır.”* şeklinde idi. Bu denenceyi test etmek için kontrol, grubu olarak belirlenen öğrencilere 5 haftalık bir süreyle geleneksel öğretim uygulamalarına dayalı olarak renkli çalışmalar konusunda öğretim yapılmıştır. Uygulamadan önce ve sonra öğrencilere ön test-son test olarak tutum ölçeği uygulanmış ve genel tutum erişi puanları hesaplanmıştır. Tablo 3'te öğrencilerin genel tutum erişi (ön test-son test) puanlarının karşılaştırılmasına ilişkin bağımlı gruplar t-testi sonuçları verilmektedir.

Tablo 3

Kontrol Grubu Öğrencilerinin Genel Tutum Erişi Puanlarının (Ön test-Son test) Karşılaştırılmasına İlişkin T - Testi Sonuçları

İŞLEMLER	N	\bar{X}	S	$\frac{\bar{X} 1 - \bar{X} 2}{Sd}$	t	P	Anlam	
ÖNTEST	31	134,71	32,14	2,032	30	0,392	0,698	-
SONTEST	31	136,74	28,31					

P>0.05

Tablo 3'te görüldüğü gibi geleneksel öğretimin uygulandığı *kontrol* grubunun ön test tutum puan ortalaması $\bar{x} = 134,71$ iken son test tutum puan ortalaması $\bar{x} = 136,74$ 'e ulaşmıştır. Öğrencilerin ön test-son test tutum puanları arasındaki bu artış (erişi), $\alpha = 0.05$ düzeyinde manidar değildir [$t = 0.392$, $p > 0.05$]. Buna göre, geleneksel öğretim uygulamalarını içeren renkli çalışmalar konusunda yapılan bilişsel öğretiminin öğrencilerin Resim-İş dersine yönelik tutum erişilerinde olumlu bir artış sağlamakla birlikte, anlamlı bir artış sağlamadığı söylenebilir. Bu sonuç, öğrencilerin geleneksel öğretim uygulamalarından zevk alarak ya da hoşlanarak öğrenmedikleri şeklinde de yorumlanabilir. Bu sonuca göre; araştırmada ele alınan 1. denence reddedilmiştir.

İkinci Denenceye İlişkin Bulgular ve Yorum

Araştırmada ele alınan ikinci denence; “Çoklu Zekâya Dayalı öğretim (deney) uygulamaları öğrencilerin Resim-İş dersine yönelik genel tutum erişi puanlarında anlamlı ölçüde artış sağlayacaktır.” şeklinde idi. Bu denenceyi test etmek için deney grubu olarak belirlenen öğrencilere 5 haftalık bir süreyle çoklu zekâ kuramına dayalı olarak renkli çalışmalar konusunda öğretim yapılmıştır. Uygulamadan önce ve sonra öğrencilere ön test-son test olarak tutum ölçeği uygulanmış ve genel tutum erişi puanları hesaplanmıştır. Tablo 4'te deney grubu öğrencilerinin genel tutum erişi (ön test-son test) puanlarının karşılaştırılmasına ilişkin bağımlı gruplar t-testi sonuçları verilmektedir.

Tablo 4

Deney Grubu Öğrencilerinin Genel Tutum Erişi Puanlarının (Ön test-Son test) Karşılaştırılmasına İlişkin T - Testi Sonuçları

İŞLEMLER	N	\bar{X}	S	$\frac{\bar{X} 1 - \bar{X} 2}{sd}$	t	P	Anlam	
ÖNTEST	31	132,52	27,92	13,000	30	2.059	0,048	*
SONTEST	31	145,52	21,10					

P<0.05

Tablo 4’te de görüldüğü gibi çoklu zekâ kuramına dayalı öğretimin uygulandığı *deney* grubunun ön test tutum puan ortalaması $\bar{x} = 132,52$ iken son test tutum puan ortalaması $\bar{x} = 145,52$ ’ye ulaşmıştır. Öğrencilerin ön test-son test tutum puanları arasındaki bu artış (erişi), $\alpha = 0.05$ düzeyinde manidardır [t=2.059, p<0.05]. Buna göre, Çoklu Zekâ Kuramına dayalı öğretim uygulamalarını içeren renkli çalışmalar konusunda yapılan öğretiminin öğrencilerin Resim-İş dersine yönelik tutum erişilerinde olumlu bir artış sağladığı söylenebilir. Bu sonuç, öğrencilerin çoklu zekâ kuramına dayalı öğretim uygulamalarından zevk alarak ya da hoşlanarak öğrendikleri şeklinde de yorumlanabilir. Bu sonuca göre, araştırmada ele alınan 2. denence kabul edilmiştir.

Üçüncü Denenceye İlişkin Bulgular ve Yorum

Araştırmada ele alınan üçüncü denence; “*Çoklu Zekâ Kuramı Etkinliklerine Dayalı Öğretimin uygulandığı öğrencilerin (deney), Resim-İş dersine ilişkin genel tutumları, geleneksel öğretim uygulamalarına dayalı öğretimin uygulandığı (kontrol) öğrencilerin tutumlarından daha olumlu olacaktır.*” şeklinde idi. Bu denenceyi test etmek için deney ve kontrol grubu olarak belirlenen öğrencilere 5 haftalık öğretimden sonra tutum ölçeği son test olarak uygulanmış ve genel tutumları arasında fark olup olmadığı araştırılmıştır. Tablo 5’de deney ve kontrol grubu öğrencilerinin genel tutum (son test) puanlarına ilişkin bağımsız gruplar t-testi sonuçları verilmektedir.

Tablo 5

Deney ve Kontrol Grubu Öğrencilerinin Genel Tutum (Son test) Puanlarının Karşılaştırılmasına İlişkin T-Testi Sonuçları

GRUPLAR	N	\bar{X}	S	$\frac{\bar{X} 1 - \bar{X} 2}{Sd}$	t	P	Anlam	
KONTROL	31	136,74	28,31	8,77	60	1,384	0,172	-
DENEY	31	145,52	21,10					

P>0.05

Tablo 5'den de anlaşılacağı gibi Geleneksel öğretimin uygulandığı kontrol grubu öğrencilerinin genel tutum puan ortalaması $\bar{x} = 136,74$, Çoklu Zekâ Kuramına dayalı öğretimin uygulandığı deney grubunun genel tutum puan ortalaması ise $\bar{x} = 145,52$ 'dir. Deney ve kontrol grubu öğrencilerinin genel tutum puanları arasındaki bu fark, $\alpha = 0,05$ düzeyinde manidar değildir [$t = 1,384$; $p > 0,05$]. Buna göre, Çoklu Zekâ Kuramına dayalı öğretim uygulamalarını içeren renkli çalışmalar konusundaki öğretimin, öğrencilerin resim dersine yönelik genel tutumlarını geleneksel öğretime göre daha olumlu yönde etkilediği, ancak anlamlı farklılık oluşturmadığı söylenebilir. Öte yandan öğrenci tutumları arasında 8.77 puanlık fark oluşması nedeniyle, anlamlıya yakın bir farkın bulunduğu da göz ardı edilmemelidir. Anlamlı fark çıkmamasının nedenlerinden birisi, ön testler arasında manidar fark oluşturmamakla birlikte kontrol grubunun başlangıçtaki tutumlarının deney grubundan daha yüksek olması olabilir. Bir diğer neden ise tutumların değişmesinde zamanın etkisinin fazla olmasıdır. Tutumların değişmesi uzun zaman dilimi gerektirmektedir. 5 haftalık bir uygulama sonucunda büyük farklılıklar oluşturulabilecek etkinlikleri gerçekleştirmek güçtür. Bu nedenle daha uzun zaman dilimini içeren uygulamalar sonucunda tutum farklılıklarının oluşabileceği düşünülmektedir. Bu sonuca göre; araştırmada ele alınan 3. denence reddedilmiştir.

Sonuç

Bu araştırmada elde edilen genel sonuca göre: ÇZK'nın uygulandığı *deney grubu* ile geleneksel yöntemin uygulandığı *kontrol grubu* öğrencilerinin derse ilişkin tutumları arasında anlamlı bir fark yoktur. Araştırmada elde edilen genel sonuçlarla birlikte, temel problem doğrultusunda test edilen denencelere dayalı olarak şu sonuçlara varılmıştır:

1. Geleneksel öğretimin yapıldığı *Kontrol* grubu öğrencilerinin ön test-son test genel tutum puanları arasında anlamlı fark yoktur. Yani öğrencilerin geleneksel öğretim etkinlikleri sonucunda resim dersine yönelik tutumları değişmemiştir.

2. Çoklu zekâ kuramına dayalı öğretimin yapıldığı *deney* grubu öğrencilerinin ön test-son test genel tutum puanları arasında anlamlı fark vardır. Yani öğrenciler çoklu zekâ kuramına dayalı öğretim etkinlikleri sonucunda resim dersine yönelik olumlu tutumlar kazanmışlardır.

3. Çoklu zekâ kuramına dayalı öğretimin yapıldığı *Deney* grubu öğrencilerinin Resim-İş dersine yönelik genel tutum puanları ile Geleneksel öğretimin yapıldığı Kontrol grubu öğrencilerinin genel tutum puanları arasında, deney grubunun tutumları daha olumlu olmakla birlikte anlamlı bir fark bulunmamıştır. Yani öğrencilerin Resim-İş dersine yönelik tutumları, hem geleneksel öğretimde hem de çoklu zekâ kuramına dayalı öğretimde benzerdir.

Öneriler

1. Çoklu Zekâ Kuramına dayalı farklı etkinliklerden oluşan yeni araştırmalar yapılmalıdır.

2. Bu araştırmadan daha uzun süreleri içeren ve Çoklu Zekâ Kuramına dayalı etkinliklerden oluşan yeni araştırmalar yapılmalıdır.

3. Öğrencilerin Resim-iş (Görsel Sanatlar) dersine yönelik tutumlarına yönelik çeşitli araştırmalar yapılmalıdır.

Kaynaklar

Armstrong, T. (1994a). *Multiple intelligences in the classroom*. ASCD Publishing Alexandria, USA.

Artut, K. (2001). *Eğitim fakülteleri ve ilköğretim öğretmenleri için sanat eğitimi kuramları ve yöntemleri*. Ankara: Anı Yayıncılık

- Beykal, F. (2002). Günümüz koşullarında sanat eğitimcisinin özellikleri nelerdir ve hangi niteliklere sahip olmalıdır? *Sanat Eğitimi Sempozyumu* (Bildiriler Kitabı), Ankara: G.Ü. İletişim Fakültesi Matbaası.
- Binbaşıoğlu, C.(1994). *Genel öğretim bilgisi* (7.Baskı). Ankara: Kadioğlu Matbaası.
- Boydaş, N. (1996). Sanat kültürü yansıtır. *Milli Eğitim Dergisi*, (131), 8.
- Bümen, N. T. (2002). *Okulda çoklu zekâ kuramı*. Ankara: Pegem A Yayıncılık.
- Büyüköztürk, Ş. (2001). *Deneysel desenler*. Ankara: Pegem A Yayıncılık.
- Campbell, L., B. Campbell and D. Dickinson. (1999). *Teaching and Learning Through Multiple Intelligences*. Printed in The States of America.
- Checkley, K. (1997). The first seven ... And the eight. *Educational Leadership* 55, (1), 8-13.
- Çakır, A. (1990). *Ortaöğretim kurumlarında resim-iş öğretimi ve sorunları* (Sempozyum, Yay. Haz.İnci San) Ankara:Türk Eğitim Derneği Yayınları.
- Demirel, Ö. (2001). *Eğitim sözlüğü*. Ankara: Pegem A Yayınları.
- Gardner, H. (1983). *Frames of mind: the theory of multiple intelligences*. New York: Basic Books.
- Gardner, H. (1993). *Multiple intelligences: the theory in practice*. New York: Published by Basic Books.
- Gardner, H. (1999). *Intelligence reframed: multiple intelligences For The 21st Century*. New York, NY:Basic Books.
- Gökaydın, N. (1996). Amaç, çocuğun ve gencin yaratıcı gücünü ve estetik sezgisini geliştirmek olmalıdır. *Milli Eğitim*, (131), 27,28.
- Kaptan, S. (1998). *Bilimsel araştırma ve istatistik teknikleri*. Ankara: Tekişik Web Ofset Tesisleri.
- Karasar, N. (2002). *Bilimsel araştırma yöntemi*. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- Kırıçoğlu, O. (2002). *Sanatta eğitim, görmek öğrenmek yaratmak*. Ankara: Pegem A Yayıncılık.
- Mager, R.F. (1967). *Öğretim amaçlarının hazırlanması*. Ankara: Ajans-Türk Matbaası.
- MEB. (2000). *İlköğretim okulu ders programları resim-iş programı 6-7-8*. İstanbul: Milli Eğitim Basımevi.

- Özden, Y. (2003). *Öğrenme ve öğretme*. Ankara: Pegem A Yayıncılık.
- Özsoy, V. (1998). Yetmiş beşinci yılda sanat eğitimi ve öğretimi (resim-iş eğitimi). *Milli Eğitim*, (139), 58–65.
- San, İ. (1995). *Sanat eğitiminin geleceği*. Ankara: Mert Matbaası.
- Selçuk, Z., Kayılı, H., Okut, L. (2002). *Çoklu zekâ uygulamaları*. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- Tavşancıl, E. (2002). *Tutumların ölçülmesi ve spss ile veri analizi*. Ankara: Nobel Yayınları.
- Uçan, A. (1996). *İnsan ve müzik insan ve sanat eğitimi*. Ankara: Müzik Ansiklopedisi Yayınları.
- Vickers, C. J. (1999). *Çoklu zekâ: görüşmeler ve makaleler* (Çev: Meral Tüzel). İstanbul: BZD Yayıncılık.
- Vural, B. (2004). *Öğrenci merkezli eğitim ve çoklu zekâ*. Ankara: Hayat Yayınları
- Yıldırım, A. ve Şimşek, H. (2000). *Sosyal bilimlerde nitel araştırma teknikleri*. Ankara: Seçkin Yayınevi.
- Yurdakul, İ. (1990). *Ortaöğretimde sanat eğitimi sorunları, ortaöğretim kurumlarında resim-iş öğretimi ve sorunları*. Ankara: Türk Eğitim Derneği Yayınları.
- Zessoules, R., D.P.Wolf, H.Gardner. (1993). A better blance: arts propel as an alternative to discipline-based art education, *Discipline-Based Art Education and Culturel Diversity*, Printed in United States of America.

Ek 1: Örnek Günlük Plan

Tarih : -- / -- / 2005

Ders : Resim-İş

Sınıf : 6B

Süre : 40'

Konu : Renk Bilgisi (*İzlenimcilik, Noktacılık*)

Yöntem ve Teknik : Anlatım, Soru-Cevap, Demontrasyon.

Araç-Gereç ve Materyaller : Görsel dokümanlar, Bilgisayar, Tepegöz.

Öğretmenin Hazırlığı : 1) Tepegöz, 2) Bilgisayar 3) Görsel dokümanlar.

Öğrencinin Hazırlığı : 1) Not Defteri, 2) Kurşun kalem.

HEDEF VE DAVRANIŞLAR

Hedef 1 : Sanat kuramlarını anlama.

Davranışlar : 1- Resim sanatı ve sanat kuramları hakkında bilgi edinme.

2- İzlenimcilik ve izlenimciler hakkında bilgi sahibi olma.

3- Noktacılık ve noktacı ressamlar hakkında bilgi edinme.

Hedef 2 : Sanat eleştirisinin gerekliliğini ve yöntemini öğrenebilme.

Davranışlar : 1- Eleştirinin ne olduğu hakkında bilgi sahibi olma.

2- Eleştirel düşünmenin önemini anlama.

3- İzlenimcilik ve Noktacılıkla ilgili eleştirel yorumlarda bulunma.

Hedef 3 : Eleştirel düşünebilme ve sanat eleştirisi yapabilme.

Davranışlar : 1- Sanat eleştirisine katılma.

2- Sanat eleştirisine benimseme.

3- İzlenimcilik ve noktacılıkla ilgili resim eleştirme.

Hedef 4 : Sanata ve sanat eserlerine ilgi duyuş.

Davranışlar : 1- Estetiğın ve güzelliğın ne olduğu hakkında bilgi sahibi olma.
2- Estetiğın önemini anlama.
3- İzlenimcilik ve Noktacılıkla ilgili estetik yorumlarda bulunma.

ÖĞRETME DURUMU

Giriş Etkinlikleri:

□ *Dikkat çekme*: ‘Işıkların söndürülmesi” “Renkler olmasaydı dünyamız nasıl olurdu?”, “Günlük hayatımızda renklerin yeri ve önemi nedir?” sorularının sorulması.

□ *Hedeften haberdar etme*: Sınıfa “Bu dersimizde renklerin bazı özelliklerinden bahsedeceğiz. Bu özellikleri sanatta nasıl kullandığımız üzerinde duracağız” açıklamasının yapılması.

□ *Güdüleme*: Bu derste renkler hakkında çok şaşırtıcı şeyler öğreneceğiz. Örneğın, dünyadaki bütün renklerin sadece üç rengin karışımından oluştuğunu biliyor muydunuz ? sorusunun sorulması (Görsel-Uzamsal, Sözel-Dilsel).

Geliştirme Etkinlikleri

• İzlenimcilik ve Noktacılık konusunun sunumu ve metin kısmının istekli öğrencilere okutturulması (Görsel-Uzamsal, Sözel-Dilsel).

Sanat tarihinin gerekliliğinden bahsetme.

İzlenimcilik akımında örnek resmin gösterilmesi.

İzlenimcilik akımının anlatılması.

• Örnek resim (*Günbatımı*) adlı resmi üzerinde sanat tarihi sorularının sorulması ve üzerinde konuşulması (Görsel-Uzamsal, Sözel-Dilsel, İçsel).

Noktacılık tekniğinde örnek resmin gösterilmesi.

Noktacılık tekniğinin anlatılması.

• Örnek resim (*grande jatte adasında bir pazar günü öğleden sonra*) üzerinde sanat eleştirisinin yapılması (Görsel-Uzamsal, İçsel).

• Örnek resim üzerinde estetikten bahsetme (Görsel-Uzamsal, İçsel, Bedensel-Kinestetik).

Öğrencilerden çizgi, doku, ritim, vurgu öğelerinin resim üzerinde gösterilmesinin istenmesi.

Sonuç Etkinlikleri:

• Sanat tarihi, eleştirinin ve estetiğin ne olduğunu öğrendik; İzlenimcilik akımı, Noktacılık tekniği ve bu tekniği kullanan ünlü sanatçılar hakkında bilgi sahibi olduk; Ana-ara renkler, çizgi, doku, ritim ve vurgunun ne olduğunu öğrendik denmesi.

DEĞERLENDİRME

Sanat kuramlarını anlayabildi mi?

Sanat eleştirisinin gerekliliğini ve yöntemini öğrenebildi mi?

Eleştirel düşünebildi mi ve sanat eleştirisi yapabildi mi?

Sanata ve sanat eserlerine ilgi duydu mu?

Summary

THE EFFECT OF MULTIPLE INTELLIGENCES THEORY BASED ART EDUCATION IN 6TH GRADE CLASSES ON ATTITUDES

Abdullah AYAYDIN*

Vedat ÖZSOY**

Introduction: This study is aimed at researching whether education of the subject “Colorful Works”, which is in the scope of the syllabus of the Drawing course for the 6th grade students in basic education school, through the activities of Multiple Intelligence Theory affects the academic achievement of the students, permanence of the knowledge gained, and the students’ attitudes towards the course “Drawing”. It has a great importance to examine whether the different education method implemented in this study will change the attitudes of students towards art and works of art or not. The 6th grade students observed in this study are in a period when they start to mature in perception. Changes in the attitudes towards art in a positive way among students through different art education methods can offer a solution for some areas in this subject. In this period, the talents of students in various artistic tools direct them to be more independent in artistic expression and techniques. The students who are interested in independent orientation need to express their ideas through artistic production. They start to make their professional preferences in this period. The main objective of this study is to find the method or one of the methods which develops and affects the attitudes of children to art positively. Therefore, we tried to determine the contribution of applying Multiple Intelligences Theory to the students’ attitude towards art using it in teaching “Colorful Works”, issue involved in the curriculum of 6th grade art and work lesson.

Gardner, (co-director of Project Zero at Harvard University’s Graduate School of Education) has developed a theory of multiple intelligences which suggests that our school systems which reflect our culture, teach, test, reinforce, and

Address for correspondence: *Yrd. Doç. Dr., KTÜ Fatih Eğitim Fakültesi, Güzel Sanatlar Bölümü, Resim-iş Öğretmenliği ABD, Trabzon, ayaydinabdullah@hotmail.com

** Prof. Dr., TOBB Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Ankara, vozsoy@etu.edu.tr

reward primarily two kinds of intelligence (verbal and logical-mathematical). Crucially important to functioning effectively in culture, they are the foundations of the basic skills. He suggests, however, that there are at least five other kinds of intelligence that are equally important. They are "languages" with their own symbol systems that most people speak and that reach a wide spectrum of individual differences. They include visual/spatial, bodily/kinesthetic, musical, interpersonal, and intrapersonal intelligences. These intelligences provide the foundations for the visual arts, music, dance, and drama, and through these art forms most students will not only find the means for communication and self-expression, but the tools to construct meaning and learn almost any subject effectively. This is especially true when the arts are not only taught as separate subjects but integrated throughout the curriculum at every level. He also raises the interesting point that we call logical-mathematical and linguistic abilities "intelligence" and label the rest, such as musical ability, as "talents." This distinction suggests that we view such intelligences as rare, particular to a few, not "real" ways of learning and therefore out of the realm of schools. Further, it is a radical notion in schooling to assert, as Gardner and others do, that the senses are direct forms of cognition and understanding.

Educators now understand that children learn in a variety of ways and that the task of teachers is to ascertain how each child learns and works to teach to her strengths while helping her strengthen her weaknesses. This is not easy; it was much simpler to assume that all children learned in the same way. However, the more complex view is essential if we are to educate children as opposed to just keeping them in school.

Methodology: Quantitative data collection methods were made use of and figure with preliminary test – final test control group as the experimental figure methods was used. The research was carried out for 62 students in total, of 6th grade in test and control groups. During the study which last for five weeks, the courses were offered to the test group with the activities prepared according to the Multiple Intelligence Theory and control group with the traditional method. The data in the research were obtained through preliminary test-final test, permanence test, attitude scale, artistic study assessment scale and interview forms. The activities of Multiple Intelligences Theory in art and work lesson in the 6th grade of primary school are taught by using two different methods. On one of the groups' traditional teaching methods, but on the other group Multiple Intelligences Method was used, and students' attitudes towards art were observed in terms of different methods. To

determine the effects of the methods, multiple-subjects single-factor experimental pattern was used as a pattern. In this context, the research was carried out on the pretest-final test pattern with control group. The scale used in the research was the attitude scale of quintet “Likert” type.

Findings: At the end of the training activities based on Multiple Intelligences Theory, in the attitudes of students towards art a positive change was observed. It can be said that training activities based on Multiple Intelligences Theory have an important effect on the students’ attitudes towards art. However, it was determined that the change was not in a very significant level. From this conclusion, it appears that there is a necessity to search, discuss, and emphasize on the time concepts and the application type and the effectiveness of the method. Among the attitude points of the students in the control group which had traditional instruction, change has seen but it was not considerable. From this point, we can conclude that traditional teaching methods can change the students’ attitudes positively, but it doesn’t affect them considerably. Judging from this aspect, we can conclude that Multiple Intelligences Theory had a positive contribution to the attitudes.

Discussion: As a result of the research, academic achievement of the students through education based on Multiple Intelligence Theory is higher and more permanent than through the one based on traditional education however there is not any meaningful difference between their attitudes. The students characterize the activities prepared in accordance with the Multiple Intelligence Theory with the remarks such as *entertaining, enjoyable, and good* and the fact that they stated that they liked these activities to be used in the drawing course meant that use of such educational activities should be beneficial. As a result of the interview made, course teacher stated that education based on the Multiple Intelligence Theory is more effective than the traditional education and that he found the works made in these courses more artistic.